

Цей Устав був і залишається неперевершеним зразком монашої організації, саме його використовують Православні Церкви і в наш час.

Якраз студійський кіновійний устав 1062 р. у Константинополі дбайливо списав **Св. Єфрем**, монах Києво-Печерської Лаври, і приніс на Україну. З Лаври, завдяки діяльності **Св. Феодосія Печерського**, його перебрано до нових кіновій, він став таким самим досконалим скарбом усього слов'янського православного монашества.

У X ст. в силу історичних обставин, варварських завоювань піднісся і зміцнів інший осередок монашества — Афонський півострів у Греції. Він залишається діючим і сильним і в наші дні. Там і у наші дні знайдемо той самий тип християнина з усіма його звичайними властивостями, тобто дарами Св. Духа, як їх описує Ап. Павло (1 Кор. 12).

Завжди монастирі відігравали визначну роль у Православній Церкві. Майже усі Отці Церкви Богослови, які уклали Доктрину Церкви, були монахами. Сьогодні, як і завжди, Церква вибирає Єпископів тільки з монашого духовенства.

У наші дні немає жодної Православної Церкви без монашества. Вся Україна усіяна монастирями, де сини і дочки нашого боголюбового і побожного народу служать Богові. Множество монастирів бачимо по усій Європі. І на американському континенті деякі Православні Церкви мають монаші спільноти.

— Сестра Даниїла (Бакай)

Вісник

LXXXX • № 5 – листопад, 2013
Українська Православна Церква в Канаді
www.uocc.ca

МОНАШЕСТВО

ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ

ДЕНЬ У МОНАСТІРІ

Більшість монастирів Православної Церкви є *кіновійними*, тобто, це спільноти осіб, які усе мають спільним, дотримуються єдиного розпорядку молитви та праці, здійснюваних у послусі духовному отцеві чи матері.

Монаший день починається рановранці молитвою. Після сніданку монахи розпочинають працю, свої **послухи** до вечора.

Серед послухів є:

- ✦ вирощування овочів і фруктів,
- ✦ іконопис,
- ✦ навчання,
- ✦ видавнича діяльність,
- ✦ харитативна праця з сиротами, старшими людьми, хворими, убогими,
- ✦ приготування їжі,
- ✦ шиття, вишивання,
- ✦ різьбярство,
- ✦ гостинність.

День закінчується **Вечірнею**, за якою слідує **вечеря**, **Повечір'я**.

Наприкінці дня кожен монах має обов'язкове особисте молитовне правило. Це час, коли у тишині і на самоті може вповно насолодитися миром і радістю єдності з Богом через Ісусову Молитву.

Розпорядок дня може відрізнятись у монастирях.

Найчастіше він укладений так:

- ✦ 5.30 год. ранку Полуночниця, Утреня, Часи: Перший, Третій, Шостий та Божественна Літургія
- ✦ 9.00 год. ранку сніданок і праця
- ✦ 13.00 год. обід
- ✦ 18.00 год. ввечері Дев'ятий Час, Вечірня і вечеря
- ✦ 19.30 год. ввечері Повечір'я,
- ✦ особистий молитовний час.

У *кіновійних* монастирях кожна особа дотримується єдиного розпорядку дня під керівництвом ігумена або ігумені. Разом споживають їжу, працюють, в один час відпочивають, богослужіння провадять разом відповідно до монастирської програми.

Кожна монаша спільнота — Святий Монастир Господа нашого Ісуса Христа. Це місце молитви і покаєння для тих, хто веде монаший спосіб життя і для побожних паломників-відвідувачів.

ІСТОРІЯ МОНАШЕСТВА

У перші віки християнства ті, що рятувалися від переслідувань знаходили притулок у місцях віддалених від велелюдності. Там вони могли вижити і безперешкодно поклонятися єдиному Богові. Так склалося, наприклад, з **Павлом Фівейським**. Цей спосіб життя виявився зручним для осіб, які бажали досконало сповняти Євангельські ради. Як наприклад, як вчинив **Антоній Великий** у III ст. Його вважають засновником монашества, його *“самітницької”* вітки.

Уже в 318 році **Пахомій Великий** організує своїх учнів у перший християнський монастир. Це другий спосіб монашого життя, найбільш поширений, *“кіновійний”* (монахи живуть разом, не відособлено).

Усі ті перші єгипетські монахи Скетії, Фіваїди, Олександрії, були щедро наділені дарами Святого Духа, тобто Євангельськими дарами надії, віри, молитви, прозорливості, лікування, мов, богослов'я (1 Кор. 12). Перечислене є нормативним станом християнина, в міру якого приходять монахи.

Із узаконенням християнства виник інший центр монашої цивілізації — у Константинополі. Одним з найбільших його здобутків є створення відмінного від Єрусалимського, так званого уставу чи *типікону* **Св. Савви**. Він був написаний **Св. Феодором Студитом** для свого монастиря “Студіон”.